
Een oud plan om een vaarverbinding tussen de Loosdrechtse plassen en de Vecht aan te leggen steekt weer de kop op, met alle gevaren voor schade aan natuurgebieden van dien. Dat bleek onlangs tijdens een bijeenkomst in het gemeentehuis van 's-Graveland. Deze bijeenkomst was een initiatief van het Gooise milieutijdschrift De Wijde Blik (warm aanbevolen!).

Rob Kloosterman

Plan voor nieuwe verbinding tussen Loosdrecht en de Vecht

Vele malen zijn dergelijke plannen naar de prullenbak verwezen, maar in het ontwerp-streekplan van de provincie Utrecht wordt deze vaarroute opnieuw bepleit. Het gaat om een doorbraak van de Veendijk bij de Driesprong in Loosdrecht en de Alambertszkade tussen de Loenderveense plas en de Wijde Blik. Via die route kan de watersporter dan de Vecht bereiken.

Deelnemers aan de discussie waren de burgemeester van 's-Graveland, de Vechtplassencommissie, Gemeentewaterleidingbedrijf van Amsterdam, een watersportondernemer, het Zuiveringschap Amstel- en Gooiland en de provincie Utrecht. Iedereen met uitzondering van de watersportondernemer en de vertegenwoordiger van de provincie verklaarde zich tegen het plan. Ook de burgemeester van Loosdrecht, die in de zaal zat. Eindelijk weer eens een teken dat het commerciële belang niet altijd preveleert. Vooral voor Loosdrecht zou deze vaarverbinding immers een geweldige commerciële opsteker zijn. Voornaamste reden voor de afwijzing is de onherstelbare schade die dit aan een natuurgebied en aan een drinkwater-

gebied zou veroorzaken. De watersportvertegenwoordiger voerde aan dat die natuur er toch is voor de (watersportende) mens en dat het toch te gek is dat die daar dan niet mag varen. De vertegenwoordiger van de provincie Utrecht verzocht allen zich niet door sentimenten te laten leiden.

Ons inziens moet die verbinding er niet komen. De natuur is en kan er niet alleen voor de mens zijn. Zij moet ook, waar nodig met rust gelaten worden. Tot

onze schade merken we dagelijks dat de commercie door eigen belang niet kan bepalen waar en wanneer dat is. Zelfs blijkt dat wij door dit eigen belang ons eigen draagvlak (drinkwatervoorziening) willen riskeren.

En over sentimenten gesproken: Zorg voor de natuur door de mens is niet sentimenteel, maar keihard nodig! Zowel voor de natuur als voor de mens. Het is uiteindelijk zijn eigen levensader.
